

Sygn. akt IV Cz 447/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski

Sędziowie SO: Elżbieta Jaroszewicz (spr.), Jolanta Deniziuk

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2013 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **D. O.**

z udziałem **J. K.**

o zmianę kontaktów z małoletnim M. K.

w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia

na skutek zażalenia uczestnika J. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 24 maja 2013 r.,

sygn. akt III Nsm 69/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

IV Cz 447/13

UZASADNIENIE

Ugodą zawartą w dniu 2 kwietnia 2013 roku przed Sądem Rejonowym w Chojnicach w sprawie sygn. III Nsm 174/10, uregulowano kontakty J. K. z jego małoletnim synem M. K. urodzonym (...) w następujący sposób: ojciec dziecka J. K. w okresie do 30 września 2012 roku miał się spotykać z synem w pierwszą i trzecią sobotę każdego miesiąca oraz w pierwszą i trzecią niedzielę każdego miesiąca, w miejscu zamieszkania matki dziecka, tj. N.nr 1, natomiast w okresie od 1 października 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku spotkania w pierwszą sobotę miesiąca miały się odbywać w miejscowości B.nr (...), gm. S., a spotkania w pierwszą niedzielę miesiąca, trzecią sobotę miesiąca i trzecią niedzielę miesiąca - w N., następnie w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 31 marca 2013 roku spotkania w pierwszą sobotę i pierwszą niedzielę miesiąca miały się odbywać w miejscowości B.nr (...) przy czym ojciec dziecka miał odbierać syna z jego miejsca zamieszkania w sobotę rano oraz w niedzielę rano, a zawozić syna do jego miejsca zamieszkania w sobotę wieczorem oraz w niedzielę wieczorem, a spotkania w trzecią sobotę miesiąca i trzecią niedzielę miesiąca będą miały mieć miejsce w N., później w okresie od 1 kwietnia 2013 roku spotkania w pierwszą sobotę i pierwszą niedzielę miesiąca miały mieć miejsce w miejscowości B., przy czym ojciec dziecka miał odbierać syna z jego miejsca zamieszkania w sobotę rano i zawozić go do jego miejsca zamieszkania w niedzielę wieczorem, a spotkania w trzecią sobotę miesiąca i trzecią niedzielę miesiąca miały mieć miejsce w N., zaś matka dziecka zobowiązała się nie utrudniać powyższych kontaktów oraz wydawać dziecko ojcu.

Wnioskodawczyni D. O. wniosła o zmianę kontaktów uczestnika postępowania J. K. z małoletnim synem M. K., ustalonych opisaną wyżej ugodą sądową z dnia 2 kwietnia 2012 roku. Nadto domagała się udzielenia zabezpieczenia w ten sposób, by uczestnik postępowania spotykał się z dzieckiem w pierwszą sobotę i pierwszą niedzielę miesiąca, w godzinach od 14:00 do 18:00 w miejscu zamieszkania matki dziecka, w jej obecności.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podała m.in., że aktualnie realizacja ugody, na podstawie której J. K. miał zabierać syna na noc do siebie, jest praktycznie niemożliwa, gdyż uczestnik nadużywa alkoholu i mimo odebrania prawa jazdy nadal prowadzi samochód. W ocenie wnioskodawczyni takie postępowanie świadczy o jego nieodpowiedzialności i stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia dziecka.

Uczestnik postępowania J. K. wniosł o oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia argumentując m.in., że twierdzenia wnioskodawczyni są pozbawione odniesienia do relacji uczestnika z dzieckiem i mają jedynie na celu dalsze utrudnienie kontaktów. Podkreślił, że nie jest on i nie był osobą uzależnioną od alkoholu, ani innych używek, a prowadząc działalność gospodarczą i utrzymując kontakty z klientami nie może sobie pozwolić na regularne spożywanie alkoholu. Ponadto wskazał, że wnioskodawczyni utrudnia mu kontakty z synem zmieniając godziny i dni spotkań, lekceważy kierowanie wobec niej uwagi i nigdy nie informuje syna, że danego dnia odwiedzi go ojciec, przez co dziecko jest zaskakiwane jego przyjazdami. Uczestnik stwierdził ponadto, że sprzeczne z interesem dziecka jest żądanie, by jego kontakty z ojcem odbywały się jedynie w obecności matki, która podczas takich spotkań czyni negatywne i krytyczne uwagi pod jego adresem.

Na rozprawie w dniu 24 maja 2013 roku wnioskodawczyni zmodyfikowała wniosek o udzielenie zabezpieczenia tak, by kontakty uczestnika z dzieckiem, na czas trwania postępowania, miały miejsce w pierwszą i trzecią sobotę miesiąca, w godzinach od 10:00 do 18:00, poza miejscem zamieszkania matki i dziecka.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Chojnicach udzielił zabezpieczenia ustalając, że na czas trwania postępowania, kontakty J. K. z jego małoletnim synem M. K. urodzonym (...) będą miały miejsce w pierwszą i trzecią sobotę każdego miesiąca oraz w pierwszą i trzecią niedzielę każdego miesiąca, w godzinach od 10:00 do 18:00, poza miejscem zamieszkania dziecka i jego matki D. O. (punkt 1 sentencji) i oddalił wniosek w pozostałym zakresie (punkt 2 sentencji).

Sąd I instancji uznał, że wnioskodawczyni uprawdopodobniła roszczenie i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Stwierdził, że z zebranych do tej pory dowodów, a także z wyjaśnień D. O. oraz J. K. wynika, iż obecnie uczestnik nie realizuje prawidłowo kontaktów ze swoim małoletnim synem M., co prowadzi do ciągłego konfliktu z matką dziecka. Przede wszystkim uczestnik nie przestrzega zastosowanego wobec niego sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego na skutek popełnienia przestępstwa prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości. Takie postępowanie prowadzi do niepożądanych zachowań syna, wzbudzając w nim negatywne emocje, niewłaściwe z punktu prawidłowego rozwoju psychicznego dziecka. Matka dziecka słusznie zaś obawia się nieodpowiedzialności uczestnika, który swoim postępowaniem (kierowanie samochodem pod wpływem alkoholu i wbrew sądowemu zakazowi prowadzenia pojazdów) może bezpośrednio zagrozić bezpieczeństwu ich małoletniego dziecka.

Sąd Rejonowy stwierdził, że w świetle powyższych ustaleń, a także konfliktu między rodzicami M., dotychczasowy sposób kontaktów uczestnika z małoletnim synem należy na czas trwania postępowania zmodyfikować, by ograniczały się do kontaktów w pierwszą i trzecią sobotę każdego miesiąca oraz w pierwszą i trzecią niedzielę każdego miesiąca, w godzinach od 10:00 do 18:00, poza miejscem zamieszkania dziecka i jego matki, z wyłączeniem noclegów małoletniego poza miejscem zamieszkania. W pozostałym zakresie wniosek o udzielenie zabezpieczenia został oddalony, jako zbyt daleko idący.

Uczestnik postępowania J. K. zaskarżył powyższe orzeczenie zażaleniem, domagając się jego zmiany i oddalenia wniosku o zabezpieczenie, ewentualnie jego uchylecia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu wskazał, że wydane orzeczenie jest sprzeczne z dobrem dziecka, gdyż ograniczając mu możliwość kontaktu z ojcem, uniemożliwia jednocześnie budowanie z nim trwałych i silnych więzi emocjonalnych.

Podniósł, że możliwość spędzania z synem weekendowych nocy, zwłaszcza w porze letniej, kiedy to dni są dłuższe, a możliwości wspólnego spędzania czasu szersze, wpłynęłyby pozytywnie ich wzajemne relacje. Nadto podniósł, że nie jest już objęty zakazem prowadzenia pojazdów i nigdy nie naraził syna na niebezpieczeństwo.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawczyni wniosła o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zasygnalizować, że Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia oraz dokonał słusznych rozważań prawnych, które legły u podstaw wydania orzeczenia zaskarżonego aktualnie przez uczestnika postępowania J. K..

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c., w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. W myśl z kolei art. 755 § 1 pkt 4 k.p.c. jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. W szczególności sąd może uregulować sposób roztoczenia pieczy nad małoletnimi dziećmi. Jak z kolei stanowi art. 113⁵ k.r.o., sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

Należy mieć na uwadze, że zaskarżonym orzeczeniem Sąd I instancji tymczasowo nakreślił ramy prawne umożliwiające wykonywanie, przysługującego skarżącemu i jego małoletniemu synowi, prawa do wzajemnych kontaktów. Tym samym, niejako usankcjonował możliwość rozbudowywania, podtrzymywania i pielęgnowania przez wymienionych wzajemnej więzi emocjonalnej, która stanowi istotny element w procesie wychowywania oraz kształtowania osobowości i psychiki dziecka.

Sąd Rejonowy kierował się przy tym przede wszystkim dobrem małoletniego M., które z jednej strony wymaga zapewnienia mu w jak najszerszym zakresie styczności z ojcem, z drugiej zaś wyeliminowania sytuacji, które stwarzałyby jakiegokolwiek zagrożenie dla jego życia i zdrowia.

Bezsprzecznie skarżący J. K. został w październiku 2012 roku prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości (wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 2 października 2012 roku, sygn. II K 1051/12). Sąd wymierzył mu z tego tytułu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres 2 lat, dodatkowo orzekając środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. J. K. nie stosował się do orzeczonego zakazu, skutkiem czego wyrokiem nakazowym z dnia 22 maja 2013 roku, wydanym w sprawie sygn. II K 348/13, został przez Sąd Rejonowy w Chojnicach skazany za przestępstwo z art. 244 k.k., tj. za kierowanie w dniu 3 lutego 2013 r. w C. na ulicy (...) samochodem marki S. o nr. rej. (...), mimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów.

W świetle powyższego, Sąd I instancji słusznie uznał, że uczestnik postępowania wykazuje się w ostatnim czasie nagannym zachowaniem, łamiąc podstawowe zasady ruchu drogowego i stwarzając bezpośrednie zagrożenie dla życia zdrowia swojego, jak i innych osób. Co więcej, lekceważy prawomocny wyrok karny i wbrew orzeczonemu nim zakazowi, porusza się, jako kierowca samochodem osobowym. Pomijając aspekt braku poszanowania dla obowiązującego porządku prawnego i orzeczeń organów wymiaru sprawiedliwości, podkreślić należy, że J. K. – jako kierowca - stanowi poważne zagrożenie dla małoletniego M.. Jak bowiem wynika z zebranego dotychczas materiału dowodowego, zabierając syna na weekend z domu matki, skarżący prawdopodobnie woził go prywatnym samochodem mimo odebrania mu uprawnień do kierowania pojazdami. Na tym etapie postępowania – wobec zarzutów wnioskodawczyni - nie można również wykluczyć, że mógł w tym czasie być pod wpływem alkoholu. Przywołane okoliczności zbada Sąd Rejonowy, w toku postępowania o zmianę orzeczenia w przedmiocie uregulowania kontaktów. Na etapie postępowania o udzielenie zabezpieczenia, budzą one jednak na tyle poważne wątpliwości, że

uzasadnionym było ograniczenie kontaktów uczestnika z synem do ściśle określonych ram czasowych i wykluczenie możliwości zabierania małoletniego na wspólny weekendowy nocleg.

Sąd II instancji oceniając okoliczności sprawy nie dążył do zaspokojenia osobistych ambicji któregoś z rodziców małoletniego M.. Kierował się naczelną w tym zakresie zasadą dobra dziecka, ważąc jego interes w obliczu argumentacji rodziców.

Należy podkreślić, że orzeczenie w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia ma jedynie charakter tymczasowy. Jego zadaniem jest uregulowanie kontaktów skarżącego z synem do czasu wyjaśnienia przez Sąd I instancji wszystkich istotnych okoliczności sprawy i wydania ostatecznego rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.